

желаехъ. Когато бѣгахъ отъ прозореца, неочаквано, бутнахъ Ганка. Тя падна, удари се силно и цѣла седмица пролежа на постеля...

Следъ тази случка, самиятъ господарь разбра, че съ мене шега не бива. Той заповѣда да ме затворятъ въ единъ голѣмъ сандѣкъ — скованъ отъ редки дъски, — качиха ме въ единъ вагонъ на гарата и ме откараха въ планината, при моитѣ кози. Сега азъ живѣя на свобода... Цѣлото стадо ми се покорява... Дори и овчаритѣ ме считатъ за уменъ козелъ. Самиятъ господарь имъ поржча:

— Оставете го на воля, съ него шега не бива!

Майски

КУКУВИЦА КУКА

У горица
край рѣчица
кука, пѣе
и се смѣе
кукувица
хубавица:

— Пакъ гората
зеленѣе.

Въ кошарата
агне блѣе.

Овчарь свири
по баири.

Ясно слънце
жаръ пилѣе.

Златно зрънце
вечъ едрѣе

по нивята
и полята.
Вѣтрѣ юженъ
цвѣтъ люлѣе.
Дѣхъ се лѣе
теменуженъ
изъ лжкитѣ
и горитѣ. —
Кукувица
хубавица
кука, пѣе
и се смѣе
у горица
край рѣчица.

Ц. Н. Цанковъ

